

alternativ til en sen legal abort, hvis hun fortsat ønsker barn.

Rigshospitalet skønner, at der dér årligt vil være behov for 10 præimplantationsdiagnostikker.

Ved en præimplantationsdiagnostik forstås en undersøgelse af, om det befrugtede æg lider af alvorlige arvelige sygdomme. Da undersøgelsen sker, inden det befrugtede æg sættes op i livmoderen, kan man eventuelt skåne de par for abort, der er i højrisikogruppe for at få et barn med en alvorlig arvelig sygdom, ligesom man i dag tilbyder par, som er i risikogruppe for at få et barn med en alvorlig kromosom sygdom, prænatal genetisk information, rådgivning og undersøgelse efter Sundhedsstyrelsens vejledning fra 1994.

§ 6 forbyder endvidere, at de kunstige befrugtningsteknikker kan anvendes for eksempel til at vælge køn på barnet, hvis det ikke er begrundet i hensynet til at forhindre videregivelse af en alvorlig, kønsbunden arvelig sygdom.

Bestemmelsen tillader genetisk diagnostik for at finde arvelige anlæg for en alvorlig sygdom, hvilket harmonerer med mange års principper for prænatal diagnostik.

§ 6, stk. 2, giver tillige mulighed for, at genetisk undersøgelse foretages i forbindelse med kunstig befrugtning, når en sådan foretages på grund af ufrugtbarhed, hvor en sådan undersøgelse kan påvise eller udelukke en væsentlig kromosomabnormitet. Det indebærer, at der i de tilfælde, hvor der foretages reagenglasbefrugtning på grund af ufrugtbarhed, vil være mulighed for, at der foretages en undersøgelse af ægget for at forhindre, at der opsættes æg med alvorlige kromosomfejl. På den måde skabes der mulighed for at skåne den kvinde, der er blevet gravid ved hjælp af en reagenglasbefrugtning, for en senere abort, hvis det viser sig, at der er opstået en alvorlig kromosomfejl ved befrugtningen.

Sundhedsstyrelsen vil – i en revideret vejledning om kunstig befrugtning – indarbejde retningslinier til lægerne i forbindelse med præimplantationsdiagnostik.

Til § 7

Efter den nugældende regulering er der ikke noget forbud mod, at der bevidst søges etableret en graviditet, hvor fosteret enten er en dreng eller en pige.

Der ventes inden for de nærmeste år færdigudviklet enkle og sikre metoder til at adskille X-bærende fra Y-bærende sædceller, hvorved kønnene kan vælges i forbindelse med insemination. Det vil ligeledes blive muligt at skelne mellem hanlige og hunlige befrugtede æg, således at kønnene kan vælges i forbindelse

med IVF-behandling m.v. I begge disse tilfælde er der tale om mulighed for kønsvalg, forinden graviditet søges etableret.

Som led i en kunstig befrugtning foretaget på en læges ansvar bør der kun gives mulighed for kønsvalg i forbindelse med at afværge, at en alvorlig kønsbunden arvelig sygdom videreføres. Det kan f.eks. være en lidelse som blødersygdom (hæmofili A) og muskeldystrofi (duchenne).

Bestemmelsen sikrer i øvrigt overensstemmelse med Europarådets udkast til Konvention om Menneskerettigheder og Bioetik, artikel 14: »Det er ikke tilladt at benytte teknikker til kunstig befrugtning med henblik på at vælge et barns køn, bortset fra i de tilfælde hvor alvorlige arvelige kønsrelaterede sygdomme kan forhindres«.

Til § 8

Et tilsvarende forbud mod forskningsprojekter med samme sigte findes i komitélovens § 15, nr. 4.

Bestemmelsen udelukker, at kunstig befrugtning, som anvendes i forbindelse med behandling, kan kombineres med anvendelse af en biologisk artsfremmed livmoder eller en kunstig livmoder. Da det hidtil har været fortolket, at også sådanne behandlinger ville være forbudt, er der alene tale om en præcisering og klarificering af det lægelige ansvar.

§ 8 indebærer f.eks., at det er forbudt at udvikle et foster i en dyrelivmoder eller i en kunstig livmoder.

Bestemmelsen afskærer selvsagt ikke muligheden for – i det indledende befrugtningss stadium – at udvikle det befrugtede æg uden for livmoderen, inden det opsættes i en kvindens livmoder med henblik på befrugtning.

Til § 9

Bestemmelsen forbyder anvendelsen af æganlæg og æggestokke eller dele heraf fra aborterede pigefostre, dødfødte pigebørn og afdøde kvinder.

Til § 10

Bestemmelsen forbyder transplantation af æggestokke til en kvinde alene med det formål at afhjælpe ufrugtbarhed (infertilitet).

Denne metodes anvendelse kunne evt. afhjælpe barnløshed hos kvinder med Turnersyndrom, hvor bl.a. æggestokkene ofte ikke udvikles normalt. Transplantation af æggestokke er dog ikke disse kvinders eneste mulighed for at opnå graviditet. Den langt mere ukomplicerede løsning, nemlig at modtage et doneret æg, vil ofte afhjælpe disse kvinders ufrivillige barnløshed.